

UNIUNEA EUROPEANĂ
FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ
INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

MEMOFISH Proiect, eMS ROBG-420

**STUDIU
AUDIOVIZUAL IN TEREN
AL COMUNITĂȚILOR TRANSFRONTALIERE DE PESCARI**

**INTERVIU
Penka Kadriiska, Ruse / Brashlen**

www.interregrobg.eu

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Bună ziua! Mulțumesc foarte mult că ați fost de acord să ne întâlnim. Te rog prezintă-te. Care este numele tău, în ce anume te-ai născut?

M-am născut în 1940 într-o familie săracă de pescuit. Părinții noștri sunt de origine de pescuit. Toți frații, sunt aproximativ 6-7 frați care se angajează numai în pescuit. Și amintirile sunt cele mai multe din cultivarea noastră, suntem mai crescuți cu pești.

Sunteți aici în Brushlen?

În Brashlen m-am născut, în Brashlen sunt un rașca. Aici am studiat, de asemenea, învățământul secundar, învățământul primar. Apoi, la vârsta de 70 de ani, am început un telefonist în Sisteme de irigare, am lucrat timp de 20 de ani. În timpul liber cu vărul meu am fost angajați în pescuitul tatălui nostru. Ne-au lăsat o barcă. Ea mai vărul a mers împreună cu tatăl ei, ea a fost mai implicată. Ea este necăsătorită și are capacitatea de a merge mai mult. Apoi, după 95 de ani, când m-am pensionat, am plecat deja cu ea. Am cumpărat un vagon. Am făcut-o. Aveam o barcă, aveam o motor. Deci, cu mai mulți tineri, am lucrat și am reușit. Apoi, oamenii care au fost acolo și ne-au susținut ne-au susținut. Am fost două femei fără apărare, dar eram respectuoși. Așa că am ajuns la aceste vremuri vechi, nu putem merge acum și ne dorim, nu putem. Barca noastră este deteriorată, nu avem nici un mijloc să o reparăm. Stă pe plajă, îmi pare rău. Dar este timpul ca noi să nu putem fi supărați pe nimeni.

Mi-a spus că ai frați.

Nu, frații tatălui meu. Ei sunt 7 frați, 6 frați și 3 surori, dar toți sunt de pescuit.

Sunt aici în Brashlen?

Aici, în Brashlen, aici sunt toți morții, care nu trăiesc printre noi.

Care sunt amintirile tale din copilărie? Unde ai trăit atunci?

Atunci trăim în acest cartier. Aici m-am căsătorit. Aici am rămas în cartierul nostru, am fost întotdeauna cu părinții mei. Tatăl meu cu cel mai bun pește ma adus. Și astfel copilăria, apoi școala, lucrează apoi. M-am căsătorit, am creat o familie. Am doi copii minunați - o fiică și un fiu. Fiica mea, sa căsătorit în Lovech cu doi copii. Fiul meu - aici în Ruse și el cu două arcuri. Săptămâna trecută am sărbătorit nepoata mare din Lovech, am făcut aici o recepție de nuntă. Celelalte două fete trăiesc într-o viață de familie. Modă modernă acum. Sunt fericit cu copiii și viața pe care fundul ne dă sentimentul de a trăi.

www.interregrobg.eu

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Unde ai trăit când era tânără? Ai frați, surori?

Aici am o singură soră. Ea este acum în Rousse, căsătorită acolo. Ei locuiau la Rousse, am rămas aici în satul meu. În primii ani, când am terminat clasa a șaptea, am mers cu părinții noștri pe fermele cooperative, am mers să lucrăm cu bunicile, cu mamele noastre să săpăm și să recoltăm. Apoi am urmărit puii. Mai întâi am urmărit cu unul dintre colegii mei, am urmărit puii, puii, până la 59-60 ani.

Tatăl tău era pescar?

Tata - pescar în mod constant. Apoi au ieșit cu pescuitul de stat. Am fost un grup cu frații mei. Împreună au prins pești. Avem aici un magazin de pește.

Toți frații au mers împreună la pescuit?

Toți frații s-au pescuit unul pe celălalt, împărțind capturile lor. Apoi au fost exportate a cooperativele.

Ce înseamnă să faci o lovitură?

Păi, au niște norme. Cooperativele care își exportă peștele și cooperativele le plătesc. Ei își dau peștele și, conform standardului de stat, își primesc banii. Cât de mult au apreciat în acel moment - nu pot spune. Apoi devine "Pescuit de stat". Ei deja lucrează la ea și primesc materiale: plase, tot ceea ce au nevoie de la pescuitul de stat. Există deja și alte brigăzi. Apoi, ceea ce făceau - un brigadier special a venit de la Ryahovo, care ia luat peștele acolo cu înregistrări, ziare ...

Unde ai venit - pe mal?

Ei bine, pe mal. Și nu fura. Comori, vintire, place, o dată pe rețele mari - totul era pe mal. Nu fura, nu existau astfel de lucruri.

Au cumpărat peștele sau l-au transportat aici în Brushlen?

Nu, nu. Acolo mergeau. Barca de pescuit de stat trece, ia peștele și o exportă oriunde îi este atribuită. De pescuit de stat aveau cumpărătorii lor - au prins. Iar pescarii lor ar conta doar dacă ar fi exportat mai mulți pești - au primit mai multe echipamente - pe care le-au oferit la un preț redus.

Deci, în ce an a scăzut?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ei bine, nu pot spune exact anul în care a fost.

Până în anii '80 undeva?

A fost mai devreme.

Tată, pentru ce anume ai lucrat?

Tatăl meu a murit în 1986, așa că a fost undeva în 65-70 de ani - apoi a început "pescuitul de stat". Atunci frații s-au separat în particular, devenind pensionari. Au pensionat cu o pensie de 26 de leva. Tatăl meu a primit 26 de ani, iar mama mea a fost pensionată la 25 de leva.

Mi-ai spus că ai lucrat ca operator de telefoane în sistemele de irigații. Aici sau în alt loc?

Da, aici, în sat, înainte să intrăm în sat, am avut aici. Stația a 23-a a fost. Acolo pompele au aspirat apa. În satul Brushlen era o stație de pompare a 24-a: de acolo a fost hrănită apă la Malko Vranovo, la Yupper, unde a apărut apa de irigare. Lucrăm timp de 20 de ani.

Câte stații erau acolo? Dacă ai lucrat pe 23 și a fost a 24-a?

23-a, 24-a, 25-a, 26-a, 2A au ramuri diferite. Am lucrat pentru aceste posturi, le-am servit. Am luat comenzi pentru apă: care pompează cât de multă apă ar trebui să funcționeze - asta era datoria noastră.

Și cum merge? Oare cineva la telefon care te sună?

Da. Mai întâi am început cu un numărator. Apoi posturile de radio au ieșit. Apoi au ieșit telefoanele.

Cine sună, cu cine vorbești?

Toate stațiile sunt incluse în centrală, unul cu celălalt și le deservim. Și angajații cooperativelor - vin și dau ordine: Vreau atât de multă apă pentru porumb, atât pentru sfeclă de zahăr, cât și pentru pomi fructiferi. Și de la stație să determinați câte litri de apă să le puneți, cum să le distribuiți. A fost datoria.

Și ce: stația de pompare pompează apa de pe Dunăre, o pune în canale și apa este distribuită și merge - așa?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Da, da ... De aici se duce la stația 24 - se umple un arbore mare, sunt pompe mari. De la a 23-a arunca apa și umple arborii pe 24. 24 sunt încărcate și continuă pentru 25, pentru Malko Vranovo. De acolo, Malko Vranovo distribuie deja lui Yuper, Seslav și dincolo. Kubrat a ajuns la sistemele de irigare. Suprafețele s-au udat și au produs randamente foarte mari.

În sat trebuie să fie mulți oameni care lucrează la aceste stații?

Da, mulți oameni. Pompele sunt stații de pompare, care solicită taxe pe timp de noapte, la datorie.

În ce an ați început să lucrați?

Am început în anii 1970. Am fost în sistem timp de 20 de ani. Apoi am lucrat timp de trei ani pe un câmp pentru că sunt deja un pensionar.

Cine le-a construit toate aceste sisteme?

Sistemul de irigare a fost construit în 1951. Aici au fost brigăzii care au construit digul, canalele de irigare și toate astea.

Undeva de unde vin oameni?

Lucrătorii au construit digul - soldații. 1948-49 a venit de la Turnovo. Acasă am avut locatorii: un ofițer cu familia. Au construit totul aici - digul acela mare.

Acestea sunt facilități uriașe.

Este imens, dar după ce au construit, au construit sistemul de irigare.

În ce an?

În 1951 a fost lansat sistemul de irigații al celei de-a 23-a stații de pompare. 23-a, 24-a, 25-a - aceste trei stații care sunt importante.

Întregul sistem avea un nume?

Sistemul de irigare Brashlen era atunci. Și există un departament la Rousse. Au fost conturile, directorii ...

Acest sistem de irigare cum se referă la baltă?

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Există bălți, în jos sunt două stații care se scurg. Ei mențin nivelul acolo. Este condus un al doilea drenaj. Și în josul lui Kalimok există un alt drenaj.

Acum există mai mult sau mai puțin pești în Dunăre decât înainte?

Din câte știu, scade în fiecare an. Motivele sunt o scădere accentuată și o creștere a nivelului fluviului Dunărea. Deoarece cea mai mare parte a apei vine imediat și se scurge după trei sau patru zile. Nu există nici o persistență pentru pește. Și acum, după cum puteți vedea - 50 centimetri este nivelul Dunării - nu există pește.

Există o legătură între mlaștini, diguri și pești?

Nu, nu, nu, nu.

Și faptul că au construit digul nu interferează cu peștele?

Cu ani înainte de construirea digului, apa a venit aici în sat. Când vine apa, Dunărea, și se revarsă. Ei au construit digul pentru a preveni apariția apei.

Ai auzit de inundații mari?

Apa a venit aici la noi. Casa noastră nu a fost inundată, dar pe strada inferioară casele au fost inundate. Uleiuri pline. Sunt amintirile mele din copilărie - înainte ca soldații care au băut canalele și ofițerii să vină ...

Și au fost ofițeri în casa ta?

Da, ofițerii din Târnovo au fost unitățile din Turnovo. Au fost aici. Chiar și în femelele mele erau poze ale ofițerului. Au venit în mod constant, apoi au respectat părinții noștri că le-au adăpostit că locuiau aici.

Cu ani în urmă aveam poduri de lemn în fața fiecărei case, iar canalul era deschis. Și noi, copilăria - aici, în canal. Și când lăsăm apa să plece, suntem toată ziua, căzând în apă. Totul este viu, deci există puțin soare și în interiorul canalului. Apoi au trebuit să închidă canalul și să-l acopere. Cum mama a căzut cu nepotul meu în canal. După cum a ieșit, era chiar la marginea casei de unde ieșeau, iar ea îi purta copilul, iar când intra, a căzut în ea.

Prietenii sau rudele dvs. au fost, de asemenea, adăpostite la momentul construcției?

Nu, nu.

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Spune-mi acum despre bărci, despre barca ta?

Ei bine, ce vă pot spune, barca este moștenită de unchiul vărului meu. Avea un frate mai puțin decât ea. Trebuia să se retragă, dar a murit. Am avut mari planuri, ne retragem să continuăm. Și cu el am plecat de pescuit. Ne-am bucurat de tot ce era.

Ai mers cu plase?

Am mers la rețele. Suntem familiarizați cu plasele. Și era mai calificată să conducă barca. Ea conducea motorul. Am mers în aval. Dar era un vârtej de apă acolo. Prin acest vârtej de apă trece. Aici am lăsat plasele. E ora 10, ne duc niște plase.

Seara?

Seara, da. Am fost întotdeauna amândoi. Era foarte furioasă și am avut un mare curaj cu ea. Stăteam în barcă, nu mi-era frică. Nu știu de ce, dar nu am simțit nici o frică de ea. Îmi amintesc încă o trecere a unei nave - valuri foarte mari le fac, cu atât mai mari, navele de croazieră. Pe măsură ce trec, ei fac valuri foarte mari. Mergem cu bicicleta, și stau atât de așezat, și e pe spatele bicicletei. Și pe măsură ce am trecut acest mare val, eram foarte aproape de țărm. Mai sunt valuri acolo. Și când am început să sar, am văzut cea mai mare frică. Acum, după cum vom vedea că o barcă turistică trece, eu strig: „Dă-ne câștigat afară.” Sau plimbare înapoi peste Dunăre și acolo, există mai liniștită. Dar nu m-am temut niciodată cu ea. Se lupta foarte mult. Și ea deja - anii ei au devenit mult.

Înoți bine?

Oh, înotați. Să nu se înece. Nu am fost în situații periculoase. Când sunteți îmbrăcați în barcă, mergeți cu cizme, cu multă muncă. Există, de asemenea, cazuri de înece ... În acest moment nu vă puteți ajuta. Deci, atât de mulți ani lucrăm cu ea, nu ne-a întâmplat nimic.

Ce faci cu peștele prins?

Ei bine, ce să vă spun, avem mulți prieteni. Când ne întoarcem la asta - puna, puna, noi - și așa mai departe. Nu cât de mult, doar pentru plăcere. Nu avem gânduri comerciale.

Care este cea mai mare captură? Care este cel mai mare pește?

Cel mai mare pește. Am prins somnul, am prins pești albi, dar căutăm să le împărtășim. Foarte interesant a fost că o noapte vom merge rula termina rețelei finală, și am prinde coarda, ea câștigă cu barca și să înceapă să se retragă. În acel moment, o fitofagul a căzut în barcă. Și strig, "Oh, ce este?" Strigă ea: "Pisică sălbatică". Fitofagul este foarte agil

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

periuța de dinți și a sărit în barcă. Și începem să lucrăm. Am avut mai mult de fitofaguli. Chiar când începem să scoatem plasa și spunem: "Cel puțin două sau cel puțin una să ne prindă". Deci le-am împărțășit pentru noi, nu am avut gânduri comerciale despre ceva.

Aveți ceva de făcut pentru a avea o avere bună pentru ca peștele să vină?

Oh, nu. Sunt fanteziile. Nu este nimic. Totul este în noroc. Dacă chiar ți-e dor de momentul în care există un pește, dacă știi exact unde este, unde e bine. Acum, mai jos, știți, astăzi conduceți aici, invers la celălalt loc.

Dacă aveți un vis?

Nu, prostii, nu. Nu sunt de la aceste lucruri superstițioase. Nu cred. Nu cred în superstiție.

O sărbătoare de Sf. Nicolae?

Niccenden, la acel moment erau mulți pescari pe care îi celebrăm acolo. Aici făceam pește, mergem acolo la Dunăre, acolo sărbătorim. Fun.

Cum se face peștele pentru sărbătoare?

O facem cu nuci. Crapul de crap se face, o curățiți, o salvezi. Trebuie să termin 2-3 zile pentru a fi vânt. Și apoi o umpleți, faceți-o, dracu 'cu dracu'. O facem cu ceapa prăjită, nuca se prăjește. Umpleți peștele, legați-l, coaceți-l pe grătar de dedesubt. Deci, peștele pe care îl facem. Noi o facem, vă cerem să vă coaceți. Trebuie să fie prăjituri, vin, rakija în vacanță.

Mai e ceva deasupra, un semn?

Nu, nu, nu am făcut-o. Ei bine, suntem acum mai moderni, acum mai leneși, ca și cum ar fi. Totul se face și lăsăm câteva lucruri. Dar de la anii mai tineri, când eram mai tineri, despre asta vorbesc. Acum îmi pare rău că nu pot pleca. Am mers trei și jumătate de mile până la barcă - luăm bicicletele și plecăm. Încărcate cu cutii, în apă, cu totul, produse. Și am mers iarna și fratele ei a fost în viață. Împingeți roțile sau sania. Le luăm și umblăm atât de mult în zăpadă.

Sania care o trage?

Ei bine, sania o tragem. Vasko venise, fratele lui Nutska, dar sa îmbolnăvit și a murit.

Ce spune vărul tău?

UNIUNEA EUROPEANĂ
FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ
INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Atanaska, îl numesc pe Noutka.

Și în timpul iernii?

Mergem iarna. Avem sobe. Avem lemn. Noi mânca, bea, veseleşte-te. Ne păstrăm tot timpul focul. Ne adunam, stau seara. Există plase pe care le lăsăm noaptea, și dimineața devreme căutăm peștele. Ne întoarcem. Și când ne-am întors, a fost prânzul.

Ai auzit de o Dunăre înghețată să pescuiască?

În trecut, am auzit de tatăl meu foarte mult. Îți aducem aminte de 1964 când a existat îngheț pe Dunăre. Din Targoviste au venit soldați. Am fost apoi un crescător de animale în fermele cooperative. Au fost tunurile construite acolo. De acolo au tras la Dunăre pentru a sparge apa.

La capătul satului, unde este cooperativul, a fost curtea noastră ferată. Din șantierele de fermă, tunurile erau direcționate spre el, la Dunăre.

Nu ți-a fost frică?

De ce ne este teamă? Nu știu de ce, nu ne-a fost frică. Am fost în ferma animalelor, iar soțul meu a fost un fermier. În sfârșit, când au rupt Dunărea și au plecat, au luat un miel aici, iar în camera noastră am făcut un banchet mare. Militar - joc, râsete, cântece și așa ne-am despărțit. Până de curând am avut amintiri, am fost întâmpinați. Când a venit democrația, am uitat. Deci, asta îmi amintesc. Și de la tatăl meu îmi amintesc că atunci când Dunărea era înghețată, se retragea, erau mari goluri. Și plânge tatăl meu era mai tânăr, el a fost cel mai mic dintre frați, și a spus: „M-am dus așa de gol său de aspectul său gol pe Dunăre, ceea ce este.” Și apoi erau lupi - din România au trecut. Și își mai amintește acest caz, așa cum frații lui au strigat: "Fugiți pentru că este un lup!" Credea că este un câine. Că-mi amintesc de tatăl meu. Și în 1964 a înghețat Dunărea și au fost aruncați de tunurile din fermă. Și acum - în Silistra, ruptura a continuat. În alți ani, a fost mai puțin îngheț, dar nu au existat pauze. De multe ori s-a întâmplat deoarece apa cade, gheața rămâne treaz toată noaptea ce auzi „puk-puk-puk “ ... Când am fost înghețat trecut diferite animale - lupi și alte animale, dar noi nu suntem nici o teamă . Am stat în vagoane - două femei singure, dar nu ne-a fost niciodată frică de animale sau de orice altceva. E teribil faptul că îmbătrânim. Acesta este cel mai înfricoșător și amintirile rămân.

A spus că faci o supă de pește drăguță - cine știi? El a spus: "Tatăl meu este pescar, cea mai bună supă de pește" ...

www.interregrobg.eu

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Tatăl meu mi-a spus că atunci când au mers la Dunăre, au pus pe unul din frații care au plecat să facă supa dimineața. Alții merg pește. Primul care aduce pește este pentru supă. Supă Dunării a devenit foarte delicios, deoarece avea un pește diferit. Au pus un somn, pus un chiga, macrou, barbell. Au pus un pește diferit. Nu l-au pus deoparte, așa cum facem acum. Acest pește, care are caviar, face ca peștele să fie alb, supa devine albă. În copilărie îmi amintesc că a existat un câmp de orez - aici cu noi pe malul acestui drenaj, în cazul în care pentru Tarul Samuil, a avut un câmp de orez. Au fost brigați din Pazardzhik. Vorbesc despre anul 1959-60. Și am mers ca niște copii. Au venit de la băieți Goliamo Vranovo, fete, aduna un grup și să treci prin câmp merge acolo. Acolo, am curățat orezul, gasit toată ziua.

Se face orez în câteva gropi mari. Se scria pe partea de sus. Și aceștia, tinerii din Pazardjik, au radio-aparatele. Și noi, la prânz, ne adunăm pe colibă. A fost un bucătar care ia gătit, o mătușă. Și tatăl meu spune - care trece nava - la unsprezece și jumătate navă care trece - atunci când vezi că nava trece prin fumul care vine. Îmi iau fetele și plecăm. Tata varsă supa, o mâncăm. Deci, aceasta este de anii mei cele mai pline de bucurie ... Am mers în jos împreună doi sau trei kilometri. Ne trece prin floarea-soarelui, porumb ... nu ar rătați pentru că ... Totul a fost unit.

Vă mulțumim foarte mult pentru această minunată conversație pe care am făcut-o!

www.interregrobg.eu

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

INVESTIM ÎN VIITORUL TĂU!

GUVERNUL ROMÂNIEI

Numele editorului: Camera de Comerț și Industrie Bulgaro-Română

Adresa: Ruse, 12-14 Voivodova Str.

Telefon: +359 82 507606

E-mail: info@brcci.eu

**Proiectul “MEMOFISH” este cofinanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională în cadrul Programului Interreg V-A România-Bulgaria.
Valoarea proiectului (FEPDR): 423 921.71 euro**

MEMOFISH Proiect, eMS ROBG-420

Data publicării: decembrie 2018

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene

www.interregrobg.eu

www.interregrobg.eu